

## Neděle 3. po Zjevení

Sk 10, 23b-35

26.1.2020

### Pozdrav:

Ve jménu Boha Otce, Syna i Ducha svatého.

### Introit:

Těm z cizinců, kteří se připojili k Hospodinu,  
aby mu sloužili a z lásky k jeho jménu se stali jeho služebníky

...

Můj dům se bude nazývat domem modlitby pro všechny národy,  
je výrok Panovníka Hospodina.

Píseň: 639

Čtení: J 10, 1-18

Píseň: 286

### Kázání: Sk 10, 23b-35

Příběh setníka Kornélia je vděčná látka pro vyprávění v nedělní škole. Je to barvitý příběh. My jsme přečetli prostřední část tohoto příběhu. Výzva z nebes: „*Vstaň, Petře, zabíjej a jez!*“ zaujme nejen děti, ale i vykladače, kteří začnou přeríkávat, která že zvířata byla nečistá. Všechna byla v z nebe se spouštějícím prostěradle ve vidění apoštola Petra.

Díky tomu unikne pozornosti to, že jedno z hlavních témat příběhu křtu setníka Kornélia je modlitba. Petr, učedník Páně, svědek zmrtvýchvstalého Ježíše, a Kornélius, který věří v jediného Boha, se ve stejnou dobu modlí. Každý zbožný Žid, ale i bohobojný proselyta, se modlil pětkrát denně. Pětkrát denně děkovali, prosili i rozmlouvali s Bohem. Pětkrát denně věřící Žid i bohobojný hledali v modlitbách těsný vztah s Bohem.

Petrovo vidění při modlitebním zápase má vésti k neslýchané opovázlivosti. Dotýkat se, ba co více, jíst nečisté – tedy stávat se součástí něčeho pro Žida tak odpudivého, jako jsou nečistá zvířata.

Vidění Kornélia bylo možná na první pohled rozdílné. I když Kornélius jako římský voják, velitel setniny, který vykonával mnohé dobrodiní Židům, měl pozvat k sobě Petra – tedy zbožného Žida.

Dva rozdílné světy. Dva rozdílné životy. Jedna jediná modlitba, která spojuje nespojitelné. *Druhého pak dne Petr šel s nimi, a někteří bratři z Joppen šli s ním.* Petr na žádost Kornéliovu vyráží do domu, do Cesareje. Nejde sám. Bere se sebou bratry, tedy ty, kteří tvoří sbor uvěřivších v Krista.

Petr učedník Páně dobře ví, že bez společenství bratří a sester bude jenom sólistou, který možná bude pronikavým zvěstovatelem Ježíšových slov, ale evangelium o Ježíši z Nazaretu je záležitostí lidu Božího, tedy církve. V centru tohoto lidu se zvěstuje ukřižovaný a zmrtvýchvstalý Kristus.

Hodně toho bylo napsáno o misii. O tom, jak máme za lidmi chodit, jak máme vstupovat k lidem se slovy Ježíše Krista na rtech. V našem příběhu je tomu jinak. Petr jde do Kornéliova domu, protože je tam pozván. Jeho mise začíná modlitbou, která mu ukázala cestu. Tedy to, že při zvěstování Krista si nemá vybírat. Má jít tam, kde bude žádán, nemá se štítit nečistého; má jít i tam, kde se mu to protiví.

Trochu jako tajenka nad textem visí nějaká zpráva, kterou má Kornélius, věřící v jednoho Boha, vyslechnout. Na druhé straně této tajenky je Petr, který má být vyslechnut a tím podat zprávu.

Zpráva, slova, tajenka, vyslechnutí je zde opsáno tak, že vlastně není jasné, co bude Kornélius slyšet a co bude Petr říkat. Jen tušíme, že mise není ani pod režii Kornélia nebo Petra. Je pod režii toho, který dává naslouchat a druhému dává mluvit.

*I stalo se, když vcházel Petr, vyšel proti němu Kornelius, a padna k nohám jeho, klaněl se mu.* Nyní jsme již u setkání Kornélia a Petra. Jako by se Kornélius s Petrem potkali na cestě, byť se to děje před domem Kornélia. Jeden vchází a druhý mu vychází vstříc. Oba dva si jdou v ústřety. To si myslím, že je základem misie. Pohyb jeden druhého k sobě. Nikoli úkosem, nikoli postranně, ale jeden pěkně proti druhému se potkají na cestě.

Druhou podmínkou tohoto setkání je Petrovo konstatování: *Vstaň. Všakť i já také člověk jsem.* Dalo by se přeložit: Jsme na jedné lodi. Jsme na tom stejně. Není kdo lépe, výše, radostněji, či zbožněji. Jsme lidé, kteří jsme odkázáni na jednoho jedinečného Boha. Přicházím jako ten, který je utkáán ze stejného těsta. Jako by Petr říkal: Jsem člověk se vším všudy jako ty.

Dalším bodem této mise je příběh. Nejprve svůj příběh vypráví Petr. Vypráví o tom, proč se rozhodl udělat to, co udělal. Tedy vydal se z Joppe do Cesareje. Proč porušuje zákon, kterým se vždy řídil? Jeho příběh není ani tak o něm, jako o Bohu, který Petrovi změnil jeho zaběhaný život, jeho představy o životě a možná i jeho víru. Vyústění tohoto příběhu je Petrovým vyznáním. *Protož bez odporu přišel jsem, povolán jsa.*

Druhý příběh vypráví Kornélius. Je to opět příběh, ve kterém do života Kornélia vstupuje Bůh. *A aj, postavil se přede mnou muž v rouše bělostkvoucím, zářivém. A řekl: Kornéli, uslyšánať jest modlitba tvá a almužny tvé jsouť v paměti před tváří Boží.* Do příběhu modlíciho se Kornélia vstupuje vzkříšený Ježíš. Vstupuje ten, kterého uslyšel Bůh, když se v Getsemanské zahradě úpěnlivě modlil. Nyní slyší i Kornélia, který se modlí a koná almužnu, tedy rozpomíná se na chudé a ty, kteří potřebují ochranu. Kornélius koná; koná skutky milosrdenství a spravedlnosti.

Tedy Petr otevřel ústa, řekl: *V pravdě jsem shledal, že Bůh není přijímač osob.* Můžeme i srozumitelněji přeložit: Bůh si stranicky nepočíná. Petrův úžas není nad tím, že římský velitel

setniny uvěřil v toho, jenž vstal z mrtvých. Petrův úžas je nad tím, že Bůh je Bohem, který se k člověku sklání nikoli podle toho, jak bychom si to někdy představovali, tedy ti věřící, poslušní, plní křesťanské ctnosti, ti mají přednost, ti mají zásluhy v nebesích svou vírou a potom dobrými skutky. Petr žasne nad tím, že Bůh nejedná podle předem námi představovaných šablon.

Bůh totiž jedná svobodně a nejen to, dává dohromady nespojitelné, překračuje společenské, mravní i jiné rozdíly, mnohdy uměle vytvořené.

Apoštol Petr, který vždy s horlivostí následoval svého Pána; apoštol Petr, který se stal jedním z prvních svědků Ježíšova vzkříšení, se nyní stává svědkem veliké moci Boží, když díky Ježíši Kristu zahlédne spasení tam, kde by to vůbec nečekal. Nejen to, stal se součástí misie, která nezná hranic.

Amen.

Píseň: 375

Poslání:

Soužení a úzkost padne na každého, kdo působí zlo, předně na Žida, ale i na Řeka;  
avšak sláva čest a pokoj čeká každého, kdo působí dobro, předně Žida, ale i Řeka.

Bůh nikomu nestraní.

Požehnání:

Hospodin strážce tvůj, Hospodin zastínění tvé tobě po pravici.

Nebudeť na tě bít slunce ve dne, ani měsíc v noci.

Hospodin tě ostříhati bude ode všeho zlého, ostříhati bude duše tvé.

Hospodin ostříhati tě bude, když vycházeti i vcházeti budeš, od tohoto času až na věky.

Amen.

Píseň: 685